

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU Kladno
NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

Fialu nemají rádi už ani doma. Někoho to překvapuje?

Premiérova popularita je na rekordním dně, když Petru Fialovi dle nedávného průzkumu STEM věří jen 12 % dotázaných. I proto se Petr Fiala vydal na domovskou půdu své alma mater. Ani doma v Brně na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity už však není Fiala prorokem. Jeho debatu s tamními studenty totiž narušili protestující, kterým vadilo, že debata je premiérovou předvolební kampaní a na akademické půdě nemá co dělat.

Už při příchodu do atria mladí lidé rozdávali letáky s titulkem: »Fialo, FSS už není tvoje«. Po necelé půlhodině debaty se v publiku postavili studenti a se skandováním »MUNI není pravý běh« dali premiérovi jasně najevo, co si o celé akci myslí. Následně sešli po schodech, postavili se mezi Fialu a publikum, troubili na frkačky a další příznivci z vyšších pater v atriu házeli letáky. »Když v jednu chvíli oslavujete rozhodnutí Mezinárodního trestního soudu na vydání zatykače na ruského prezidenta Vladimira Putina, proč nerespektujete zatykač, který ta samá instituce vydá na izraelského premiéra? A proč ministra zahraničí ještě podporujete v návštěvě u tohoto premiéra? Přece si nemůžete vybírat,« konfrontovala Fialovu selektivní zahraniční politiku další z protestujících.

Někteří návštěvníci také upozornili na to, že »fakulta se čím dál více politizuje a přibližuje ODS«. Potěšilo mě vidět, že ani studenti už nejsou na Fialovy pohádky zvědaví a dali jasně najevo, co si o premiérově politice a její propagaci na akademické půdě myslí.

Šmírování (zatím) odloženo

Na dvou ministerstvech vedených Starosty – na ministerstvu vnitra a ministerstvu průmyslu a obchodu – se několik posledních měsíců pracovalo na tzv. šmírovací vyhlášce, která by umožnila sledování internetové historie občanů a její sdílení se státem. Starostové tímto bezprecedentním způsobem chtěli narušit soukromí všech lidí na internetu a získat kontrolu nad tím, jaký obsah si uživatelé prohlížejí.

Po prolomení bankovního tajemství jde tak o další návrh z dílny čtyřdemolice, který brutálním způsobem narušuje soukromí českých občanů. »*Za finálními návrhy svého ministerstva, tedy takovými, které prošly mou kontrolou a kontrolou mého kabinetu, samozřejmě stojím. Tohle ale není ten případ,*« uvádí k věci **Vít Rakušan**. Přiznává tak, že nemá kontrolu nad konečnými výstupy ze svého ministerstva? Nebo se snad jedná o PR poté, co se celá věc zmedializovala a lidé se proti šmírovací vyhlášce začali bouřit?

K celé věci se nezapomněl vyjádřit ani poslanec Jan Lacina, na kterého byla v posledních týdnech upřena pozornost kvůli jeho střetu zájmů ve věci zvyšování koncesionářských poplatků. Podle něj za záměrem šmírovat lidi na internetu stáli »*nějací lidé z ministerstva*«. Řízení státu v podání čtyřdemolice v kostce.

Nechat potají nenápadně šmírovat lidi, a když si toho náhodou někdo všimne, tak my nic a můžou za to úředníci. Ukázkový byl i obrat ministerstva vnitra, který musela prezentovat jeho mluvčí Hana Malá, která ještě před týdnem řekla Českému rozhlasu dost bizarní tvrzení, že ministerstvo chce více sledovat lidi, aby mohlo méně zasahovat do jejich soukromí. Další těžký zářez do černohumorné sbírky výroků zástupců nejhorší polistopadové vlády.

Tohle je ta rozpočtově odpovědná vláda?

A těžký zářez si připsalo také ministerstvo financí. Ještě sice ani neskončil březen, ale z vládní rozpočtové rezervy ve výši směšných necelých 8 miliard korun nezbylo nic. Kabinet se tak odmítl poučit z loňských zářijových povodní, kdy kvůli rozebrané rezervě nebylo kam sáhnout pro pomoc, a rezervu opět vyčerpал. »*Využití rozpočtové rezervy pro účel podpory obnovitelných zdrojů energie není rozumné ani zodpovědné. Rozpočtová rezerva má sloužit ke krytí nepředvídaných výdajů. V tomto případě lze ovšem o nepředvídaných výdajích hovořit jen velmi těžko. Tento konkrétní problém s letošním rozpočtem byl navíc během jeho schvalování mnohokrát projednáván, a tedy předvídan,*« podotkl hlavní ekonom Cyrrusu **Vít Hradil**. Vláda tak rezervu vyčerpala na položku, na kterou se zkrátka v rozpočtu nenašly peníze, a českým občanům teď holt nezbyvá nic jiného než se modlit, aby nás opět letos nezasáhlo něco nepředvídatelného. Je totiž jasné, že pokud tato situace nastane, vláda nechá kvůli své neschopnosti jakéhokoliv plánování občany na holičkách.

Závěrem příkládám k zamyšlení dva citáty prezidenta Pavla, které se objevily v titulcích mainstreamových médií »Omezit pušky, zakázat tlumiče. Prezident Pavel chce přitvrdit v zákonech o zbraních« a

»Prezident: Ať jsme připraveni vzít zbraň do ruky a chránit svoji zemi«. Zdá se vám, že v jeho postoji chybí určitá kontinuita? Ale kdeže. Když jde o vlastní ochranu, považuje prezident vlastní občany za takřka nesvéprávné, ovšem když jde o válečnické choutky jeho a vlády čtyřdemolice, ty samé občany, kteří dle něj nejsou dostatečně svéprávní na to držet zbraň, by poslal okamžitě umírat do první linie, hlavně aby zbrojaři měli co žrát.

Celní dvojí metr

Pojďme se podívat na EU. 12. března vstoupila v platnost americká 25% cla na dovoz oceli a hliníku z celého světa včetně Evropské unie. A Evropská komise zareagovala plánem na oznámení vlastních cel na americký bourbon, lodě či motorky. Tato cla měla vstoupit v platnost 1. dubna a v půlce dubna pak měla vstoupit v platnost druhá vlna cel na americké výrobky zahrnující například cla na americkou ocel, hliník, plasty, textilie, domácí spotřebiče, produkty z kůže a dřeva, hovězí a drůbeží maso, cukr, mléčné produkty, ořechy, vajíčka či zeleninu. Jenže jak se zdá, Evropská komise začala ze svého postoje uvalit odvetné sankce na produkty z USA couvat. Poté co americký prezident Trump oznámil, že pokud EU uvalí sankce na americký bourbon, odpoví Amerika 200% cly na evropská vína, odložila Evropská komise veškerá cla na USA až do poloviny dubna. Prý to pomůže při vyjednávání s Američany a v žádném případě to nijak neoslabí efektivitu odvetných sankcí.

Je to docela zvláštní dvojí metr. Na čínská elektrická auta Evropská unie uvalila minulý rok sankce bez jakékoliv provokace a opět tak našla způsob, jak pro

evropské spotřebitele učinit auta nedostupnější. Ale jakmile by se cla měla dotknout amerického zboží, Evropa je ihned krotší, i když v tomto případě by její cla byla pouhou reakcí, a nikoliv nevyprovokovaným politickým rozhodnutím. Odvážně se tedy vrháme jen proti těm, co se USA znelíbí, i když je to na účet našich vlastních občanů, ale od pánicka se Evropa nechá klidně fackovat a jakoukoliv reakci, ať již jde o cla či jinou odpověď, odkládá.

Kateřina Konečná, předsedkyně KSČM, europoslankyně

Šéf hnutí STAČILO! Daniel Sterzik:

K. Konečná bude naším kandidátem na premiérku

V souvislosti se STAČILO!, které se z koalice přetavilo v hnutí, se objevila v různých mainstreamových médiích řada polopравd a manipulací.. Položili jsme tedy několik dotazů, které by situaci měly objasnit, předsedovi hnutí Danielu Sterzikovi.

Jak je to tedy s tou formální změnou STAČILO!, které bylo dosud představováno jako koalice levicových a vlasteneckých osobností?

Změnilo se na platformu pro levicové a vlastenecké osobnosti, které spolupracují v rámci utaveného hnutí STAČILO! Hnutí má

nové zvolené orgány, představilo politickou deklaraci a v brzké době představí krajské lídry a podrobný program.

Založení politického hnutí byl logický krok k tomu, po čem se poslední čtyři roky volalo při debatách s občany nebo z pódíí při demonstracích. Po spojení sil v odporu proti současné vládě. Jsem rád, že všichni, kdo spolu tvořili koalici STAČILO!, tento krok uvítali a připojili se k němu.

Hraje v hnutí nějakou roli prozatím neznámější tvář spojovaná se STAČILO! Kateřina Konečná?

Samozřejmě. Kateřina Konečná hraje tu nejdůležitější roli. Je tváří hnutí STAČILO! a volebním lídrem. Zákony České republiky neumožňují, aby jeden člověk byl současně členem více stran, proto Kateřinu nenajdete v předsednictvu hnutí STAČILO!, je dál předsedkyní KSČM. Kateřina ale bude úhelným kamenem volební kampaně a kandidátem hnutí STAČILO! na premiérku. STAČILO! si velmi váží toho, že právě ona nás povede do voleb.

A Ondřej Dostál? Oba byli za STAČILO! zvoleni do europarlamentu.

Ondřej Dostál byl do europarlamentu zvolen za koalici STAČILO! jako nestraník, a proto mohl snadno vstoupit do hnutí STAČILO! a byl při ustavujícím sněmu zvolen prvním místopředsedou hnutí. Ondra nebude kandidovat v parlamentních volbách. Zůstane europoslancem minimálně po toto volební období. Odvádí tam pro naší zemi výbornou práci.

Můžete nás seznámit s dalšími představiteli hnutí?

Raději vás brzy seznámíme se všemi čtrnácti volebními lídry a naším programem. Na konci března uspořádáme tiskovou konferenci, kde všechny představíme. Odpusťte nám, prosím, to tajemno, která nás obklopuje. Prostě jen chceme nejprve dokončit všechna jednání se všemi potenciálními spolupracovníky, ať už se jedná o strany či nezávislé osobnosti, a předstoupit před veřejnost v jednu chvíli společně. Chceme voličům dokázat, že jsme si všichni rovni, jsme jednotní a máme jeden společný program, za kterým všichni stojíme. (dp)

Věčný demokrat prezident Pavel: Víc zbraní, méně svobody!

Prezident Petr Pavel opět promluvil – a jak už to u generálů bývá, nechyběl důraz na pořádek, bezpečnost a kontrolu. »*Demokracie, která se nedokáže bránit, nemá moc velkou hodnotu,*« pravil moudře muž, který celý život strávil ve vojenských strukturách, kde je demokracie asi tak přirozená jako vegetariánství v armádní kantýně. Česká republika se tak může těšit na budoucnost, kdy se bude bránit – možná jen před fiktivními nepřáteli, kteří budou prezidentovi vybráni. A jak víme, taková

vojenská demokracie nejlépe vzkvétá tam, kde se dá jednoduše umlčet jakýkoliv nepohodlný hlas.

Demokracie na generálský způsob. Rozkaz je rozkaz!

Není divu, že prezident Pavel chápe demokracii trochu jinak než běžní smrtelníci. Celý život strávil v systému, kde se neposlouchá lid, ale rozkazy shora. A teď, když je na vrcholu, by snad měl změnit svůj pohled? Kdepak! Je přece vždy zásadový. Česká republika potřebuje pevnou ruku, která zajistí klid – a nejen na ulicích, ale i na sociálních sítích. Protože pro vojenské demokraty je sice svobodná diskuse krásná věc, ale jen do chvíle, než se v ní objeví někdo s jiným názorem. Nabízí se vtíravá otázka – kdo zde demokracii vlastně ohrožuje? A kdo ji vlastně chce »bránit«?

Obrana nebo byznys?

Když generál mluví o obraně, může se zdát, že mu jde o bezpečnost státu. Jenže ono to má i jinou rovinu – obrana je totiž skvělý obchod! Česká republika se v poslední době vyznamenala štědrými zbrojními zakázkami, takže není divu, že prezident varuje před nebezpečím a volá po dalším útoku, tedy, pardon, obraně. Vždyť každé nové hrozby se dají skvěle využít k dalšímu posilování rozpočtu armády – a samozřejmě i zbrojařského průmyslu, kde se točí zajímavé peníze. Když se přidá i »obrana« virtuálního prostoru, rázem se otevírají dveře ke kontrolním mechanismům, cenzuře a dalším výnosným projektům. V Česku i pro jeho zahraniční spolubojovníky /obchodníky/.

Hlasy z Hradu

Lidé si možná mysleli, že si v roce 2023 zvolili prezidenta, ale asi ve skutečnosti dostali vojenského správce republiky. A teď, když hlava státu mluví o tom, že demokracie musí být schopná se bránit, zůstávají otázky – proti komu? Proti občanům, kteří mají vlastní názor? Proti těm, kdo nesouhlasí s linií vlády? Nebo proti všem, kdo se nenechají zastrašit slovními cvičeními o bezpečnosti? A kdo vlastně tyto hlasy formuluje? Ať už je odpověď jakákoliv, jedno je jisté – neměli bychom nechat demokracii odváť militantním větrem, který zavání starým autoritářstvím zabaleným do módního kabátu. Jan Klán

Ministr Dvořák řadí: plat'te, plat'te, plat'te...

Ministr Dvořák se na CNN Prima NEWS opět předvedl. Tento úplně zbytečný ministr, jehož pracovní agendu může zastávat nějaký trochu kvalifikovaný (na rozdíl od něj) úředník ministerstva zahraničí, má nápady za stamiliony korun. Tedy přesněji, ne že by ty stamiliony korun dopravil do českého státního rozpočtu jako příjmy, ale chce je naopak ze státního rozpočtu vysát.

Prezident mnohem bohatší země, nežli je Česko, Donald Trump, přišel na to, že Rádio Svobodná Evropa (RFE) je zbytečnost, kterou již netřeba financovat. Já dodávám, že je to zbytečný relikť studené války. A pokud se chce Evropa vydat podobnou cestou jako Spojené státy, měla by EU a tedy i Česko, záměry svého největšího spojence v tomto směru akceptovat.

Rádio Svobodná Evropa prý vysílá do Ruska a do Íránu, tedy do zemí nám nepřátelských. Jakou má její vysílání účinnost, nikdo neví. A taky se to nedozví...

Ministr Dvořák přišel na to, že činnost Rádía Svobodná Evropa stojí každoročně kolem 150 milionů dolarů, tedy zhruba tři a čtvrt miliardy korun. Dvořák, jak jsem pochopil, by byl samozřejmě nejraději, kdybychom celý tento relikť a placení za něj převzali my, tedy Česko. Ale i on již přišel na to, že by to bylo přeci jenom hodně peněz. Ale nevidí žádný problém v tom, aby se na tento padlý projekt dalo z našeho státního rozpočtu rozmařile několik set milionů korun.

Prý už devět států z 27 států EU, by bylo ochotno se na Rádio Svobodná Evropa – namísto Američanů – složit.

A pak také na zbraně. A na přezbrojení evropských armád. A to vše v situaci, kdy armády států EU a vedle toho Velké Británie mají zhruba trojnásobnou sílu ve srovnání s armádou ruskou. Evropské politické elity chtějí vyházet z okna další sta miliardy dolarů na zbrojení. Ať se mají zbrojaři dobře... A lidé si znovu utáhnou řemeny u kalhot.

Rusko je nyní schopno dávat na vojenské výdaje zhruba 110 miliard dolarů ročně (v mírových časech to bylo maximálně 60 miliard dolarů). A státy EU vydávají na obranné účely každoročně zhruba 250 miliard eur. A spolu s Velkou Británií je to v přepočtu na dolary přes 300 miliard dolarů. Tedy zhruba trojnásobek toho, co vydává na obranu Rusko.

A Spojené státy na obranu vydávají každoročně zhruba devítinásobek toho co Rusko...

V posledních letech končí české státní rozpočty se schodky kolem čtvrt bilionu korun a vláda si vymýšlí další a další rozmařilé výdaje. Jedním z těchto rozmařilých výdajů je záměr na převzetí části nákladů spojených se zmíněným RFE. Což je myšlenka, která se narodila v popletených myslích panů Lipavského a Dvořáka.

Připomínám, že aktivity současně vlády v souvislosti s Ukrajinou nás za tři roky ukrajinské války stály podle Kielského Hospodářského institutu 232 miliard Kč.

Být na místě šéfa opozice pana Babiše, tak bych se ptal vlády, z jakých zdrojů byla celá tato částka vládou vynaložena. O uvolnění části těchto peněz neměla zřejmě rozhodovat vláda, ale Poslanecká sněmovna. To je velmi závažná otázka, hraničící s protizákonným jednáním vlády.

Jiří Paroubek

K jedné zbytečné nepravdě

Ani jsme si neuvědomili a minulo nás výročí Jaltské konference představitelů tří spojeneckých mocností. Tehdy, před osmdesáti lety, ještě žil Roosevelt, Churchill ještě vedl britskou delegaci, hostitelem na ruském Krymu byl ještě Stalin. Ještě mezi Spojenci panovala spojenecká nálada. V Postupimi, o půl roku později, tomu všemu bylo jinak. Jen Stalin na fotografiích byl zvětčen, jak sedí v křesle nalevo od amerického prezidenta. Jenže ten už se jmenoval Truman.

Ona konference vyvolala a dodnes vyvolává mnoho mýtů, včetně těch o rozdělení sfér vlivu. Tehdy o nějakém rozdělování nebylo vysloveno ani slovo. Jen o postupu spojeneckých vojsk do centra Německé říše, o boji proti nacismu. Byly tu ofíšky – polská otázka, Jugoslávie, co dál s Německem. Ani zde nezaznělo varování před ukrajinskými nacionalisty, jak šíří jistý fake. Přítomní by to pokládali za zasahování do věcí SSSR. Šlo jen o zastoupení sovětské Ukrajiny v Organizaci spojených národů. Prý půjde o trojí členství Sovětského svazu – bylo stanovisko Churchilla. Jenže Británie, jakožto koloniální země, dostala vlastní hlasy za Britský Honduras (dnes Belize), Svazijsko atd. a vlastně i za Indii, Kanadu a další kolonie či území. Roosevelt tuto nerovnováhu pochopil a souhlasil s přijetím sovětského Běloruska a Ukrajiny do Organizace spojených národů, už proto, že jak Ukrajina, tak Bělorusko, byly válkou postiženy společně s Polskem nejvíce.

V Jaltě se mluvilo o leččems, ale nikoli o budoucnosti území, na němž se nalézalo Československo, což se objevilo v jednom nedávném komentáři. Uvědomuji si, že autor se tím pokusil dokázat, že sovětský vůdce, který další existenci Československa měl zde podepřít, byl jako celý Sovětský svaz nakloněn našim národům a máme mu být vděční. Vděčnost založená na nepřesnosti nebo výmyslu je špatný grunt. I když je dlážděna dobrými úmysly. Později se vrací jako bumerang.

A navíc – např. Danuši Nerudovou, na níž vlastně tento osten mířil, nikdy v ničem nelze přesvědčit a užívat na ni stejné prostředky by mělo být pod naši úroveň.

Ale k věci: Obsazení českých zemí nacistickým wehrmachtem 15. března bylo ve skutečnosti anulováním Mnichovské dohody. Tak to vyjádřily svým odsudkem nejen Sovětský svaz, ale také Spojené státy. Reakce Anglie a Francie, jako signatářů Mnichova, byly opatrné. Vše změnil začátek války, kdy jak Francouzi, tak Angličané, využili především našich letců k boji proti Německu. Diskuse o obsahu Mnichovské dohody a jejího možného demokratického naplnění zůstaly na obou emigrantských národnostních skupinách v Anglii. Po dlouhotrvajících jednáních, v nichž Wenzel Jaksch, představitel tzv. sudetské strany, který stále byl v zajetí Mnichova, prosazoval jisté formy samostatnosti pro pohraniční Němce, které dr. Beneš odmítal, se rozešli. Nakonec se jeho skupina s dr. Benešem nedohodla na ničem a skupina českých Němců stojících za Jakschem se přestala orientovat na Československo a její zástupce se nestal ani členem londýnské Státní rady. Jediným Němcem, který byl jejím členem, byl Karl Kreibich, jenž v ní zastupoval KSČ.

Jednat v Jaltě o tom, zda obnovit po válce Československo, což údajně mělo být

zdůvodněno protektorátním zapojením do hospodářství Německa a účastí klerofašistického slovenského režimu ve válce, se předmětem jednání nestalo. Československo bylo bráno jako jednotný stát. Protifašistický odboj, zvláště zmiňuji Obranu národa a buňky komunistů, byl nemalý, byl 17. listopad, byl atentát na šéfa Hlavního bezpečnostního úřadu v Berlíně a zastupujícího protektora Heydricha, byly Lidice, Ležáky, pracovaly ilegální organizace, vznikly partyzánské skupiny nejen na východě Moravy, ale také ve východních Čechách, na Vysočině, aj., stávkovalo se, odevzdávala se špatná práce, desetitisíce odpůrců nacistů se ocitly v koncentračních táborech, atd. A Slovensko? Jeho vojáci nahnání klerofašistickým režimem do Sovětského svazu masově přecházeli na sovětskou stranu a účastnili se po boku sovětských občanů partyzánské války (viz Nálepka aj.) nebo se stali součástí Svobodových jednotek. Také Slovenské národní povstání ukázalo, jak myslí slovenský národ. Zástupci Slovenska byli členy Benešovy vlády (Osuský, Slávik a gen. Viest) a Státní rady. Navíc na Slovensku existoval silný partyzánský odboj a to dokonce před vypuknutím SNP (Kukorelli ad.).

Diskutovat či dokonce rozhodovat o existenci Československa je jen zbytečná účelová fáma. Naše, tedy Benešova prozatímní vláda, a tedy i naše republika ve versailleských hranicích, byla Brity uznána 21. 7. 1940, 18. 7. 1941 stvrzena dohodou se Sovětským svazem o výměně vyslanců a 26. 10. 1942 Spojenými státy. Navíc 16. 12. 1941 jsme zcela oficiálně vyhlásili válku hitlerovskému Německu a 12. 12. 1943 mezi ČSR a SSSR byla podepsána spojenecká smlouva. Naše armádní jednotky bojovaly v době války téměř na všech frontách vedle vojsk Velké Británie, Sovětského svazu a Spojených států pod svoji, tj. československou vlajkou. Taková je pravda.

Co z toho vyplývá? Že i pozitivně vymyšlená nepravda může spíše pravdu poškodit. V tom máme své zkušenosti z období Rukopisů. A my, tedy stoupenci porážky Fialovy vlády, přece nejsme tak primitivní jako europoslankyně Danuše Nerudová.

Jaroslav Kojzar

STALO SE V DUBNU

Kde se vzal zvyk právě 1.dubna někoho napálit, udělat si legraci, který je vlastní celé západní Evropě? Jedna teorie říká, že ve Francii. Roku 1564 byl zaveden kalendář s prvním lednem jako novým rokem. Někteří však trvali na zvyku, slavit nový rok celý týden, vrcholící právě 1.dubna, prý na den bláznů. Písemně byl popsán tento zvyk právě v Praze Bartolomějem Chryseliem v roce 1690. Už se neposílá pro komáří sádlo či bublinu do vodováhy. Napadá mě příklad. V celostátním deníku I. dubna vyšel článek, že bylo rozhodnuto zbourat budovu státní opery, protože stíní výhledu na moderní parkovacím dům. Byli tací, kteří se v prvé chvíli rozhořčili. V současnosti se nás snaží napálit šmejdi po celý rok. Také dostáváte pravidelně zprávy, že jste vyhráli, nebo že budete odměněni za věrnost, stačí poslat citlivé údaje? Zrovna dnes mi věnovala paní Reimann-Haas částku 1,5 milionu Eur a letecká společnost Rynair částku 12.500 Kč. Možná, že se celý náš život stává aprílovým.

Dne 4.4.1968 byl zavražděn M .L. King. Ještě v šedesátých letech minulého století vládla v USA přísná segregace ras, Kukluxklan byl legální organizací. Jistá statečná paní černé pleti odmítla pustit na sedadlo v autobuse bílého muže. Byla zatčena, týrána. King, pozdější nositel Nobelovy ceny, přišel s myšlenkou nenásilného boje, který také léta řídil. Černoši odmítli jezdit autobusy, chodili pěšky, jezdili na kole, rozvázeli se vlastními auty. Po léta probíhaly pokojné masové demonstrace, nejznámější je ta z roku 1963, kde King přednesl svůj sen o svobodné nádherné zemi. Vrah byl odsouzen na 99 let, zemřel ve vězení.

Dne 6.4. roku 1896 v Athénách proběhla první novodobá olympiáda. Členem řídicího výboru byl náš zástupce, pan Guth -Jarkovský, (rodné jméno Jiří Karel Guth si úředně změnil v roce 1919 na Jiří Stanislav Guth-Jarkovský) (Přesně po sto letech jsem si mohl v hrozném vedru zaběhnout na historickém stadionu v Athénách symbolickou čtyřstovku na počest této události.) Už té příští se Češi zúčastnili a získali tři medaile.

„Dobrý den majore Gagarine, tak jsme se konečně dočkali...“ (Gustav Brom.) Dočkali jsme se toho dne 12.4. roku 1961. Byť to byl jeden oblet, byť to bylo hrozné riziko, byť byly potíže při sestupu. Osobně si ten den připomínám takto: na vypůjčené motorce jsem projížděl vesnicemi v Podkrkonoší s cílem sehnat někde v opravně náhradní součástku do porouchaného vojenského auta. Všude vyhrával místní rozhlas, proč, to jsem se dozvěděl až v opravně. Usměvavý a vstřícný Gagarin udělal pro tehdejší Sovětský svaz tu nejlepší propagaci. Poprvé byl nadšeně uvítán právě u nás. Jeho předčasné smrti při cvičném letu v březnu roku 1968 litoval celý svět.

Smrt Adolfa Hitlera naopak přijal celý demokratický svět se zadostiučiněním, ba s radostí. Dne 20.4.1945 spáchal roztrěsený, zdrogovaný a zlomený pán germánského světa sebevraždu. Aby ho nikdo nemohl soudit za zločiny, kterých se ve jménu čisté nadřazené rasy dopustil na celém lidstvu. Patří stále ještě k válečným tajemstvím, jestli se našly po důkladné likvidaci těla vůdce a jednodenní manželky Evy zbytky ostatků. Hrozba neonacizmu stále totiž trvá.

Hrdý národ Arménů po tisíciletí bojoval úspěšně se silnějšími národy o svou existenci. Dne 24.dubna si připomínáme rok 1915. Osmanští Turci bojovali ve jménu Alláha ve světové válce po boku Německa. Do armády museli nedobrovolně vstoupit všechny menšiny tehdejší Osmanské říše. Pod záminkou jejich vojenské zrady proběhla největší novodobá genocida. Celkem bylo povražděno půl druhého milionu Arménů další sta tisíce Řeků a Asyřanů. V roce 1986 při mém pobytu v Jerevanu nám průvodce podrobně popsal, co se tehdy dělo. Dodal, že v rámci SSSR je to prvně v historii, kdy se je silnější soused nepokouší zničit, Arméni se cítí svobodně. Dneska je bohužel taková tendence, že se tehdejší genocida bagatelizuje nebo přímo popírá. Další novodobou tragedií jsme zažili dne 26. dubna roku 1986. V Černobylské atomové elektrárně došlo z přehřátí k výbuchu a požáru celého bloku. Zprvu se odpovědní bránili uvěřit, že došlo k obrovskému úniku radiace, která znamenala jistou smrt všem přítomným, záchranářům, hasičům a celému okolí. Lidské chyby měly nedožrnné následky pro oblast i pro hospodářství země. Zvýšená radiace byla zjišťována po celé Evropě. Nevím, zda se lidstvo dostatečně poučilo – nesmyslná bratrovražedná válka v této oblasti hrozí stále novou katastrofou. Pavel Hruban

Zpravodaj OV KSČM Kladno:

Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646013, 602 138 077 e.mail ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz

MIČ 47 43

Nevyžádané příspěvky se nevracejí